

DE VLAAMSE MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID, GEZIN EN ARMOEDEBESTRIJDING

MEDEDELING AAN DE VLAAMSE REGERING

Betreft:

Grondwettelijk Hof – Rolnummer 7096 – de prejudiciële vragen betreffende artikel 56bis, § 2, van de Algemene kinderbijslagwet, gesteld door het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik – Arrest nr. 17/2021 van 4 februari 2021

Bijlage: kennisgeving van 16 februari 2021 van de griffie van het Grondwettelijk Hof

1. Voorafgaand

Het Grondwettelijk Hof heeft op 4 februari 2021 een arrest uitgesproken inzake de prejudiciële vragen betreffende artikel 56bis, § 2, van de Algemene kinderbijslagwet.

De prejudiciële vragen werden gesteld door het Arbeidshof te Luik, afdeling Luik, bij arrest van 14 januari 2019 en luiden als volgt:

“- Schendt artikel 56bis, § 2, van de algemene kinderbijslagwet van 19 december 1939 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat het in eenzelfde behandeling voorziet voor

. enerzijds, een feitelijk gezin, samengesteld uit onder anderen twee legaal op het grondgebied verblijvende volwassenen die als paar samenwonen onder hetzelfde dak en de huishoudelijke aangelegenheden gemeenschappelijk regelen terwijl een van beiden geen bestaansmiddelen heeft en niet bijdraagt in de financiële lasten van het huishouden

. en, anderzijds, een feitelijk gezin, samengesteld uit onder anderen twee volwassenen die als paar samenwonen onder hetzelfde dak en de huishoudelijke aangelegenheden gemeenschappelijk regelen terwijl een van beiden illegaal op het grondgebied verblijft, geen bestaansmiddelen heeft en niet bijdraagt in de financiële lasten van het huishouden?

- Schendt artikel 56bis, § 2, van de algemene kinderbijslagwet van 19 december 1939 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, indien het in die zin wordt geïnterpreteerd dat een gezin dat onder hetzelfde dak woont en is samengesteld uit onder anderen twee volwassenen die als paar samenwonen en van wie de ene illegaal op het grondgebied verblijft, wordt beschouwd als een eenoudergezin, terwijl een gezin dat onder hetzelfde dak woont en is samengesteld uit onder anderen twee volwassenen die als paar samenwonen en die beiden legaal op het grondgebied verblijven, niet wordt beschouwd als een eenoudergezin?”

De Vlaamse Regering is tussengekomen in deze zaak voor het Grondwettelijk Hof (zie VR 2019 2202 MED.0075/1 EN MED.0075/2). Een raadsman werd aangesteld om de belangen van de Vlaamse Regering te behartigen voor het Grondwettelijk Hof (Mr. Bart Martel).

2. Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 17/2021 van 4 februari 2021

In het arrest nr. 17/2021 van 4 februari 2021 beantwoordt het Grondwettelijk Hof de eerste prejudiciële vraag ontkennend en oordeelt dat de tweede vraag geen antwoord behoeft.

In verband met de eerste prejudiciële vraag verwijst het Grondwettelijk Hof naar de rechtspraak van het Hof van Cassatie om te oordelen dat, inzake kinderbijslag en gewaarborgde gezinsbijslag, het begrip « feitelijk gezin » overeenstemt met een bijzondere hypothese van samenwoning (B.5.4). Het bestaan van een feitelijk gezin moet worden beoordeeld op basis van drie voorwaarden, namelijk het wonen onder hetzelfde dak, het delen van de huishoudelijke taken en het bestaan van een economisch-financieel voordeel voor de bijslagtrekkende (B.7). Op basis van de eigen rechtspraak besluit het Hof vervolgens dat het economisch-financieel voordeel voor de bijslagtrekkende erin kan bestaan dat de levenspartner van de bijslagtrekkende beschikt over inkomsten die het hem mogelijk maken bepaalde kosten te delen, maar tevens dat de bijslagtrekkende bepaalde materiële voordelen kan genieten door het feit dat hij onder hetzelfde dak woont met zijn levenspartner en hij dus minder uitgaven heeft (B.8.2). Het al dan niet regelmatige karakter van de verblijfssituatie van de levenspartner van de bijslagtrekkende is op zich niet bepalend om te besluiten tot het al dan niet bestaan van een economisch-financieel voordeel voor de bijslagtrekkende (B.9).

De bijslagtrekkende die onder hetzelfde dak woont met een legaal op het grondgebied verblijvende persoon en de bijslagtrekkende die onder hetzelfde dak woont met een illegaal op het grondgebied verblijvende vreemdeling, bevinden zich met andere woorden niet in wezenlijk verschillende situaties ten aanzien van de in het geding zijnde maatregel.

De in de eerste prejudiciële vraag beoogde identieke behandeling is derhalve niet discriminerend (B.10).

Uit bovenvermelde redenering vloeit, volgens het Hof, voort dat de tweede prejudiciële vraag op een kennelijk verkeerde interpretatie van de in geding staande bepaling steunt (B.13.3). Ze behoeft, volgens het Grondwettelijk Hof, daarom geen antwoord.

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid, Gezin en Armoedebestrijding,

Wouter BEKE